

คำนำ

การค้าแรงงานทาสบนเรือประมงเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการค้ามนุษย์ ซึ่งยังคงแฝงตัวอย่างลับ ๆ อยู่ในสังคมและกำลังขยายวงกว้าง โดยผู้เสียหายที่ต้องตกอยู่ในวงจรเหล่านี้ล้วนเป็นบุคคลเพศชายซึ่งไม่จำกัดสัญชาติ ทั้งนี้ผู้เสียหายมีทั้งจำยอม ถูกบังคับ ข่มขู่ ตลอดจนถูกหลอกลวงลักพาตัว และขายต่อ เป็นต้น เพื่อนำไปเป็นแรงงานราคาถูกลงบนเรือประมงนอกน่านน้ำของประเทศไทย ขณะปฏิบัติงานกลุ่มคนดังกล่าวต้องจำนนกับการทารุณกรรมทางร่างกายและจิตใจต่าง ๆ นานาจากผู้ประกอบการเรือประมง ส่งผลให้ผู้ไ้แรงงานบางคนต้องเสียชีวิตลง ขณะที่อีกหลายคนซึ่งรอดชีวิตมาได้ นอกจากถูกโกงค่าแรงแล้ว ยังต้องทนทุกข์กับปัญหาสุขภาพร่วมด้วย อาทิ ร่างกายขาดสารอาหาร และพิการ เป็นต้น

อนึ่งเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าแรงงานทาสบนเรือประมง จึงเกิดการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์การภาครัฐกับภาคเอกชนขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กับมูลนิธิกระจกเงา โดยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาทั้งสององค์กรได้พยายามเคลื่อนไหวให้สังคมรอบข้างรับทราบถึงการค้ามนุษย์รูปแบบดังกล่าว อีกทั้งส่งเสริมให้เกิดการเฝ้าระวังเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังได้สรรหาแนวทางการปฏิบัติงานเพื่อลดและเยียวยาผู้เสียหายจากการบังคับใช้แรงงานบนเรือประมง ตลอดจนเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดร่วมกัน

จากความพยายามที่เกิดขึ้น จึงนำมาสู่ความใคร่รู้ของผู้ศึกษาที่จะนำเสนอลักษณะของการสร้างความร่วมมือ บทบาทของทั้งสององค์กร อีกทั้งกิจกรรมที่เกิดขึ้น โดยใช้มุมมองทางบริหารรัฐกิจ

ผู้จัดทำ

นายพฤต เอมมานูเอล ใบระหมาน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มกราคม 2552